

Kerék Antal kiállításának megnyitója

Scheffer Galéria, Grand Hotel Hungária, Budapest

2003. január 30.

Hölgyeim és Uraim, bár tudom, hogy egy kiállítás-megnyitó szöveg nem a megnyitó, sokkal inkább a kiállítás a karomba szúrt tűbe. És ahogy ott feküdtem – ahogy egy kedves, nem magyar anyanyelvű barátom szövegét az villant az eszembe, hogy de hát hiszen nekem pár nap múlva meg kell nyissam Kerék Antal barátom kiállítását. És ettől a gondolattól-e, vagy sem (vagy tényleg nagyon rosszul voltam), de egyszer csak az az üvegbe

Úgyhogy nincs mese, Hölgyeim és Uraim, én bizony – nem akarván persze itt kisebbiteni a drága és gyönyörű Valika doktor néni ez ügyben tett érdemeit – Kerék Antal képére gondolva lettem jobban. Persze a randa, szürke januári reggelen, ott, azon a hideg-fehér kórházi ágyon fekvéskor arra csodálatos, a szó minden

Ezt a világot ugyanis Kerék Antal is nyilván szereti. És amilyen mázlija van, be is tudta járni, talán többször is, a lecsepegett festékfoltok feltörléséről nem is beszéltem.

De hát úgy látszik, Kerék Antal szereti ezt a sok pepecselést, és szerintem jó, hogy szereti, mert így van

Martos Gábor
irodalomtörténész